

DANİMARKA**DLF****Eğitimde Kaynak Yaratma****Steg Andersen**

Çeviren: Veyssel Özdemir

Değerli Meslektaşlarım,

Bu konuşmamda, eğitimde kaynak yaratma ve kullanımını hakkında bazı bakış açılarını vereceğim.

Önce Bazı Kavramlar.

Kaynaklara olan gereksinim:

Bu maddede, öğretmenlerin çalışma koşullarının ülkeden ülkeye çok büyük değişikliklere sahip olduğunu söylemeden geçmemeliyim. Düzeyi ne olursa olsun, şüphe yoktur ki, tüm öğretmenler için önemli öncelikler sunmaktadır. Fakat okul sistemine ödenek ayırmak suretiyle yetkililerin sağladığı koşullar, tabii ki her yerde kesinlikle sonuç açısından önem taşımaktadır. Öğretim kalitesinin belirlenmesi büyük oranda kaynakların paylaşımına dayalıdır.

Örneğin bu;

Okul binası ve sınıflar için doğrudur. Öğretim için her yerde uygun bir yapıya ihtiyaç duyarız. Tüm ülkelerde, okulların uygun ve modern yapısı anahtarların korunması için gerekli bir önceliktir.

Ve tabii ki sınıfların mevcudu da büyük bir öneme sahiptir. Öğretimde daha fazla sayıda öğrenci demek birer, birer çocuklar düşünüldüğünde daha az olanağa sahip olmak anlamındadır. Eğer bir ülke her yerde belli kalite gereksinimleri sağlamayı istiyorsa bu gibi durumlar için ortak standart ve normlara sahip olmak önemlidir. Ve aynı derecede tüm çocuklar için eşit şartları garanti etmekte de gerekmektedir.

Öğretilecek olacak konulara gelindiğinde, yine aynı döneme sahip olan bir şey de eğitime ilişkin değişiklikler ile aynı zamanda ayarlanan ve gerekli harcamaları yapmak için ihtiyaç duyulan fonların olmasıdır. Bizlerin maaşları için; benim görüşüm yetkililerin sıklıkla sorunlara çok dar bir görüşle yaklaşım gösterdikleri yönündedir. Maaşlar hesaba katılmayan bir harcama olarak görülmektedir ve olması gerektiği gibi bir kapsamda değildir. Bunların her ikisi de yanlıştır ve çok dar bir görüştür. Çünkü, maaşların seviyesi ile öğretmenlik mesleğinin saygınlığı arasında yakın bir ilişki vardır.

Merkeziyetçi yada Yerin Yönetim Kontrolü

Tek başına ülkelerin deneyimi yerinde yönetilmekten daha çok merkezi kontrol yönündedir. Fakat, ben inanıyorum ki, eğer okullarımızı daha yüksek bir seviyeye çıkarmak istiyorsanız, okullar için karar vermeye ve merkezi düzeyde ekonomiye gereksinim bulunmaktadır. Bunun anlamı; hükümet ve meclis yani karar alanlara baskı

unsuru olarak etki etmeye gereksinim duyacağımızdır. Dünya Bankası yetkilileri gibi uluslar arası araştırmaların kullanımı açısından bir yol olabilir. Fakat çoğu argümanı kendi ülkenizdeki durumda bulmalısınız.

Doğal olarak öğretmen sendikaları olarak bizler, okulların geliştirilmesi için gerekli kaynakları nasıl sağlayacağımızı düşünmek durumundayız.

Benim kendi görüşüm, sonuç açısından öneme sahip olanın bizlerin okullardaki işimizin içeriği ve sendikanın politik amaçlarının uyuşması gerektiği şeklindedir. Diğer bir deyişle, okullardaki kalifiye işten dolayı bizim işimiz çalışma koşulları ve öğretmenlerin yeterli maaşlarının garantisi için, içeriği yoluyla, öğretimin anlaşılmasını sağlamaktadır. Biz bunu Danimarka' da iki ayağı olan bir strateji diyoruz. Biz bu ayakların her ikisi üzerinde de yürümek zorunda olduğumuzu söylüyoruz. Bunlardan birisi eğitim ve diğeri de sendika. Sonuç olarak, biz kendimizi merkezi ve yerel olarak öğretimin gelişmesine katıyoruz.

Ben inanıyorum ki, anne-babalardan, medyadan ve son olarak politikacıardan gerekli olan anlayışı elde etmek bir yoldur.

Eğer bir ülkedeki tüm çocuklar eşit olanaklara sahiplerse, okulların tümüyle kamu yetkilileri tarafından finansmanının sağlanması gerekir. Bir çok ülke özel okulları tanıyor ve bir çok yerde eğilim son yıllarda daha fazla özelleşme yönündedir. Bazı durumlarda ebeveynlerin kamu okullarına alternatif bir okula sahip olmaları iyi olabilir. Fakat, asla bireysel olarak ailelerin maddi güçleri çocukların okullaşma olanaklarında belirleyici olmamalıdır. Sonuç olarak, öğretmen sendikaları olarak bizler tüm çocuklara eşit olanaklar sağlanmasında DAYATMAK zorundayız.

Fakat hiçbir ülke sınırsız kaynaklara sahip değildir. Doğal olarak, bundan dolayı bezler de gerekli öncelikler hakkındaki tartışmalarda yer almak zorundayız. Bu öğretmenler için ölümsüz bir açmazdır. Burada yetkililerin ödenekler yoluyla sağladıkları, bizim mesleki olarak gerekli gördüğümüz olanaklar ve genel yapı doğruluğu yada yanlışlığına bakmadan yapmayı istediğimiz şeyler arasında bir hat çizmesinin gerekliliğidir.

Bu açmaza şüphesiz kesin bir cevap vermenin olası olduğuna inanıyorum. Fakat temel durum "Çalışanlara sağlanan olanaklar mesleki olarak yaptığımız iyi-kalifiye işin uzantısı" olanağından çok uzak bir nokta olmadığını belirlemektedir.

Bu kavramlarla ben Danimarka' da öğretim kalitesi ve kaynaklar arasında varolan bağlantılarla ilgili düşüncelerden bazıları için açıklamada bulunmaya çalıştım. Bir ülkeden diğerine farklılıkların çok fazla olduğuna ve bu nedenle bir ülkedeki deneyimin doğrudan başka bir ülkeye aktarılamayacağına inanıyorum. Fakat, ben aynı zamanda biliyorum ki; önemli bir iş olarak öğretmenler daha iyi bir toplum, daha fazla adalet, özgürlük ve demokrasinin yaratılması için ortak bir görüş kazandırmakta sorumluluğa sahiptirler. Umarım benim sözlerim yapıcı tartışmalar ve tartışmalarımıza yeni açılımlar sunmak için katkıda bulunmuştur.

Değerli meslektaşlarım, sizlere başarılı bir kurultay diliyorum.